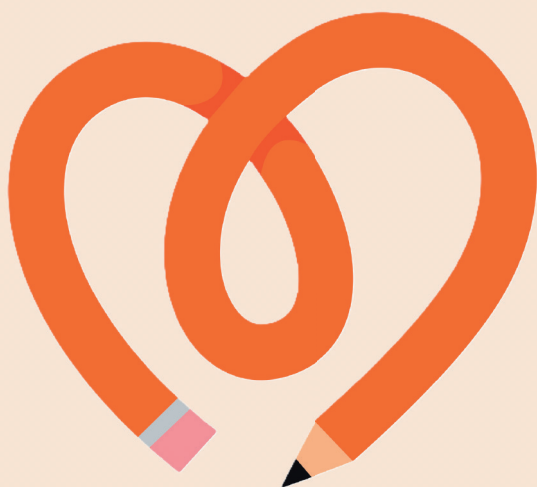

Tommi Honkavaara

Hetkiä ja havaintoja

Omintakeisia esseitä

Hetkiä ja havaintoja

© 2025 Tommi Honkavaara
Taitto ja kansi: Books on Demand
Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-8778-6

Tommi Honkavaara

Hetkiä ja havaintoja

Omintakeisia esseitä

SISÄLLYS

Esipuhe	7
Ikävä tiskin luo	10
Ensirakkaus opettaa	12
Yhtä suorittamista.....	15
Tylsä ja kiehtova	18
Loistoa ja pimeyttä	20
Naapurin pizza	22
Sääennuste sinne tänne	24
Aina ei nappaa	26
Sanat	28
Kahvia ja pullaa	29
Mistä puhua treffeillä.....	31
Huono käytösnumero	33
Ping pong.....	35
Laulamisen iloa.....	37
Ihana aamu.....	39
Pullan makuisia keksejä	41
Tinderistä tansseihin.....	43
Elämäntavat väsyttävät.....	45
Kirjailijan työ	47
Kuin karnevaalia.....	49
Hankala kaveri	51
Riittävän hyvä	54
Vääriä töitä.....	57

Tasapeli olisi riittänyt.....	60
Kännipaljastuksia.....	61
Popmelodiat köyhtyvät	63
Uusia arkisia tapoja.....	66
Vippaa muutama viitonen	68
Rosoisia runohetkiä	70
Rakkauden taidot	72
Tärkeitä oppeja.....	74
Kipeä lapsuusmuisto	76
Mitä opin leppoistamisesta	78
Runokritiikki.....	80
Rupattele rohkeasti	82
Uudet klassikkokarkit.....	84
Monenlaista soppaa	86
Turhaa jurnuttamista	88
Kanavalta toiselle.....	90
Matkailun monia iloja	92
Yhteisiä asioita?.....	94
Voittoja harjoittelemalla?	99
Hurmaavaa pastaa.....	101
Typeriä päätöksiä.....	104
Noloja vaivoja.....	106
Perinteiset lempiruuat.....	108
Kaunis kesämuisto	110
Sovitaan kyläilystä	112
Ilon mekanismeja	114
Lähteet	117

ESIPUHE

Ihmiselle on tärkeää, että häntä kuunnellaan. Kun tulemme kuulluksi, koemme olevamme tärkeitä ja hyväksyttyjä. On mieltä kohottavaa, kun haluaa kertoa jonkin itselleen tärkeän asian, ja toinen ihminen kuuntelee aktiivisesti.

Minä sain entisessä toimessani nuorena kehityspäällikkönä olla paljon äänessä. Minua kuuntelivat firman johto ja asiakkaat, ja eri tilaisuuksissa suurempikin yleisö. Olin omalla alallani kysytty puhuja.

Toisaalta minun ohitseni on puhuttu. Seurustelin yhtenä kesänä naisen kanssa, jolla oli tapana puhua samassa terassipöydässä olevan kolmannen, usein miespuolisen, henkilön kanssa aivan kuin minä en olisi lainkaan läsnä. Seurustelukumppanin suhtautumistapa tuntui alistavalta ja halventavalta.

Oli myös pitkä elämänvaihe, jolloin minua ei kuunneltu edes omaa itseäni koskevissa asioissa. Olin vuosia aiemmin palanut loppuun eikä paluu töihin masennuksen ja sitä korjaavan kännäilyn vuoksi onnistunut. Lopulta minut oli liian pitkäksi venyneen sairausloman vuoksi irtisanottu.

Kun menetin työn ja siten tärkeimmän kiinnekohdan omaan elämään ja yhteiskuntaan, elämä alkoi heitellä. Tilanne paheni niin, että olin psykiatrisen hoidon piirissä, edunvalvonnan holhouksessa ja vanhempieni komennossa. Sananvaltaa elämässäni käyttivät siis muut tahot.

Kun vuosien päästä onnistuin muuttamaan elämäntyyliäni, minulle palautui puheoikeus. Minun ei tarvinnut enää kuunnella muiden määräyksiä. Sain taas päättää asioistani itse.

Kuulluksi tuleminen vahvistaa mielenterveytämme ja hyvinvointiamme. Ihmiselle on tärkeää kokea, että muut kuuntelevat ja ymmärtävät. Kuuntelemalla osoitamme arvostusta toista kohtaan, ja rakennamme luottamusta ja yhteenkuuluvuutta.

Kuuntelemalla tarkasti saa itsekin uusia oivalluksia. Tämä on tärkeää esimerkiksi töissä.

”Ihmisellä on yksi suu, mutta kaksi korvaa.” Lause korostaa kuuntelemisen tärkeyttä.

Sana essee tulee ranskan kielen sanasta *essayer*, joka tarkoittaa pyrkiä ja yrittää. Tämän kirjan kirjoitukset ovat niin sanottuja subjektiivisia esseitä. Kerron erilaisista arkisista ja tavallisista, mutta samalla merkityksellisistä asioista siitä näkökulmasta kuin olen itse oppinut ja oivaltanut.

Hyödynnän esseissäni journalistisen median artikkeleita laajasti eri aihealueilta. Tarkastelen sekä artikkeleiden sisältämiä tietoja että niiden tarjoamia neuvoja omien havaintojeni ja kokemusteni valossa. Myös tietyt arkiset hetket sisältävät aineksia

suurempiinkin mietteisiin. Omakohtaisessa pohdinnassa edetään yksityisestä yleiseen ja toisinpäin. Aja-
tuksena on tuoda esiin arkisia löytöjä, ja jakaa niiden
tuoma ilo ja hyöty lukijoiden kanssa.

IKÄVÄ TISKIN LUO

”Ei näissä kapakoissa kuule runoa, ei tankaa, pelkkää juopunutta puheensorinaa.” Näin laulaa Mikko Alatalo kappaleessaan Ihmisen ikävä toisen luo. Minä vietin työelämästä syrjäytymisen jälkeen aikaa kapakoissa päivittäin kymmenen vuoden ajan.

On totta, että päiväkaljalla kuppilassa harvoin puhutaan mistään mieltä kohottavasta. Minulla oli yhä vahva ammatti-identiteetti, ja olisin halunnut puhua vaikka töistä. Osa porukasta saattoi pitää rokkia, osalta taas työt olivat jääneet pysyvämmiin.

Lopulta sairastuin vaikeaan alkoholiperäiseen sairauteen. Kun kaljoittelu sairastuttuani loppui, minusta tuli yksinäinen. Masennuksen omahoito kapakassa oli lopetettava. Sairaus jäi vaikuttamaan pysyvästi terveyteeni ja hyvinvointiini.

Myönnän, että toisinaan muistelen, kuinka mukavaa oli suunnata baaritiskille, tilata uusi olut ja palata pöytään täyden tuopin kanssa. Se auttoi pitämään hetkestä kiinni. Mieltä eivät painaneet menneisyyden murheet tai tulevaisuuden huolet.

Onko mahdollista omaksua kymmeniä uusia tapoja parempaan elämään? Millä tavalla ei kannata aloittaa keskustelua tuntemattomien kanssa? Aiheuttaako väärän kassajonon valitseminen itsesyytöksiä? Kokoaan suurempi esseeteos tarjoaa teräviä havaintoja ja mielenkiintoisia näkemyksiä kaikesta tavalliselta tuntuvasta. Kirjoittaja käyttää esseissään lähteinä eri aiheista kertovia artikkeleita, ja pohtii niissä esitettyjä tietoja ja neuvoja omien kokemustensa valossa. Arkisia asioita käsittelevien tiiviiden kirjoitusten kokoelma toimii kuin oivalluksia antava metka oppikirja.

Tommi Honkavaaran edellisestä kirjasta *Mediamania* sanottua:

”Ihan älyttömän huippu tarina, joka vie mukanaan. Melkein tuntee sekoilevansa ja mokailevansa samalla tavalla itsekkin. Neljä ja puoli tähteä.” – Tuttava

BoD

